

Κόκκινη κλωστή δεμένη, στην ανέμη τυλιγμένη,
δώσ' της κλώτσο να γυρίσει, παραμύθι ν' αρχινίσει.
Μια ιστορία θα σας πω, που δεν την έγραψα εγώ,
μου την είπανε παιδιά, έναν καιρό και μια φορά.

(1^η σκηνή, η Σόφη διαβάζει στο κρεβάτι)

Η Σόφη ξάπλωσε στο κρεβάτι της, πήρε αγκαλιά την κούκλά της τη Λιλίκα και άρχισε να διαβάζει το καινούριο βιβλίο που είχε δανειστεί από τη βιβλιοθήκη του σχολείου. Κάθε μέρα δανειζότανε ένα και το επέστρεφε την επομένη. Η Σόφη όμως θα ήθελε να έχει μια δική της βιβλιοθήκη γεμάτη βιβλία. Μα στο σπίτι της, δεν είχαν χρήματα για βιβλία. Ο μπαμπάς κι η μαμά δούλευαν μέχρι αργά το βράδυ και τα χρήματα ίσα που έφταναν για το ενοίκιο και το φαγητό.

(2^η σκηνή, ο φούρναρης μαλώνει τον Ραούλ που έριξε τα ψωμιά)

Ξαφνικά άκουσε φωνές κάτω στον δρόμο. Άνοιξε την κουρτίνα του παραθύρου και είδε τον φούρναρη να μαλώνει ένα αγόρι. Ένα αγόρι ψηλό, με μαύρα μαλλιά και αδύνατα πόδια. Ο φούρναρης φώναζε κουνώντας τα χέρια του πέρα δώθε. Το αγόρι είχε σκυμμένο το κεφάλι και κρατούσε ένα κιβώτιο. Γύρω του, χάμω στον δρόμο, είχε ένα σωρό ψωμιά. Η Σόφη, λυπημένη, επέστρεψε στο κρεβάτι της.

(3^η σκηνή, η Σόφη και ο Ραούλ γνωρίζονται)

Την επόμενη μέρα, η μαμά την έστειλε στον φούρνο για ψωμί. Καθώς έφευγε, έπεσε πάνω στο αγόρι που εκείνη την ώρα έβγαζε έξω τα σκουπίδια.

- Γεια, είμαι η Σόφη.
- Εμένα με λένε Ραούλ.
- Μα τι κάνεις εσύ εδώ; τον ρώτησε γεμάτη περιέργεια.
- Τι να κάνω; Δουλεύω.

(4^η σκηνή, ο Ραούλ φροντίζει τη μητέρα του και τον αδερφό του)

Η Σόφη απόρησε που ο Ραούλ δούλευε μετά το σχολείο. Τότε ο Ραούλ της εξήγησε ότι δεν πηγαίνει σχολείο επειδή πρέπει να δουλεύει και να φροντίζει την άρρωστη μητέρα του και τον μικρότερό του αδερφό.

«Μα αν δεν πηγαίνεις σχολείο, πώς θα μάθεις να διαβάζεις;» τον ρώτησε.

(5^η σκηνή, η Σόφη ξαπλώνει στο κρεβάτι και σκέφτεται πώς θα βοηθήσει τον Ραούλ)

Οι φωνές του φούρναρη διέκοψαν τα παιδιά. Στο σπίτι, η Σόφη δεν μπορούσε να βγάλει από το μυαλό της τον Ραούλ. Καθώς διάβαζε το βιβλίο της, φώναζε «Έχω μια ιδέα! Θα μάθω εγώ γράμματα στον Ραούλ!».

(6^η σκηνή, η Σόφη στέκεται κάθε μέρα στο παράθυρο και κοιτάει απέναντι στον φούρνο)

(7^η σκηνή, η Σόφη συναντά τον Ραούλ και τον πείθει να του κάνει μάθημα)

Παραμόνευε κάθε μέρα στο παράθυρο για να τον ξαναδεί. Κι όταν επιτέλους μια μέρα τον είδε να βγαίνει από τον φούρνο, κατέβηκε φουριόζα τα σκαλιά κι έτρεξε να τον προλάβει. Του είπε την ιδέα της. Στην αρχή ο Ραούλ ήταν διστακτικός, μα τελικά η Σόφη τον έπεισε.

(8^η σκηνή, η Σόφη κάνει μάθημα στον Ραούλ)

Έτσι, μέχρι να επιστρέψουν οι γονείς της από τη δουλειά, την ώρα που ο Ραούλ σχολάγε, συναντιόντουσαν στο πάρκο της γειτονιάς και η Σόφη του έκανε μάθημα. Μέσα σε λίγο καιρό, ο Ραούλ έμαθε να διαβάζει κι ύστερα να γράφει.

(9^η σκηνή, ο Ραούλ διαβάζει βιβλίο στον αδερφό του)

Η Σόφη του έδινε τα βιβλία που δανειζόταν από το σχολείο για να τα διαβάζει στον αδερφό του.

(10^η σκηνή, το βιβλίο με την πεταλούδα)

Το αγαπημένο βιβλίο του Ραούλ, ήταν εκείνο που μια πολύχρωμη πεταλούδα κάθισε σε έναν κορμό δέντρου να ξεκουραστεί, μα ο κορμός ήταν καμένος και τα φτερά της έγιναν ολόμαυρα. Τα παιδιά στην ιστορία, φύτεψαν πολλά δέντρα και σιγά σιγά τα φτερά της πεταλούδας έγιναν πολύχρωμα.

(11^η σκηνή, το βιβλίο με την Γκρέτα)

Το αγαπημένο βιβλίο της Σόφη, είχε τίτλο «Η Γκρέτα και οι γίγαντες», και μιλούσε για ένα κορίτσι που εμπόδιζε τους γίγαντες να κόψουν και να κάψουν άλλα δέντρα για να κτίσουν σπίτια.

(12^η σκηνή, η Σόφη έξω από το παρκάκι, βλέπει τις μπουλντόζες)

Μια μέρα που πήγαν στο παρκάκι της γειτονιάς, είδαν μπουλντόζες έξω από το αυτό. Άκουσαν τους εργάτες να λένε ότι στη θέση του θα χτιζόταν μια πολυκατοικία.

(13^η σκηνή, η Σόφη και ο Ραούλ κάθονται έξω από το πάρκο κρατώντας τα πανό)

Η Σόφη κι ο Ραούλ κοιτάχτηκαν στα μάτια. Ήξεραν τι έπρεπε να κάνουν. Έγραψαν συνθήματα σε άσπρα χαρτόνια που πήρε η Σόφη από το σχολείο και το επόμενο πρωί, πήγαν και κάθισαν έξω από το πάρκο. Εκείνη τη μέρα η Σόφη δεν πήγε σχολείο ούτε ο Ραούλ στον φούρνο.

(14^η σκηνή, ακόμη επτά διαμαρτυρόμενοι κάθονται έξω από το πάρκο)

Ένας περαστικός κάθισε μαζί τους. Στη συνέχεια κάθισε μια νεαρή κοπέλα κι ύστερα ακόμη τρεις νεαροί. Στην παρέα προστέθηκε και μια γιαγιά με τον εγγονό της. Οι μπουλντόζες δεν μπορούσαν να ξεκινήσουν.

(15^η σκηνή, τα κανάλια έξω από το παρκάκι με τους διαμαρτυρόμενους και τις μπουλντόζες)

Οι εργάτες άρχισαν να φωνάζουν στους διαμαρτυρόμενους να φύγουν αλλά αυτοί φώναζαν πιο δυνατά τα συνθήματα. Σιγά σιγά, άρχισε να μαζεύεται περισσότερος κόσμος για να δει τι συμβαίνει. Στο τέλος ήρθαν τα κανάλια!

(16^η σκηνή, η Σόφη και ο Ραούλ μιλούν στους δημοσιογράφους)

Μια δημοσιογράφος ζήτησε από τη Σόφη και τον Ραούλ να εξηγήσουν γιατί έκαναν αυτή τη διαμαρτυρία. Η Σόφη μίλησε για το δικαίωμα των παιδιών σε ένα υγιές περιβάλλον και ο Ραούλ είπε ότι η φύση ανήκει και στα ζώα.

(17^η σκηνή, η δασκάλα της Σόφη και οι συμμαθητές της ενώνονται με τους διαμαρτυρούμενους)

Η δασκάλα της Σόφη και οι συμμαθητές της, μόλις σχόλασαν, ήρθαν με τους γονείς τους και ενώθηκαν με την παρέα που ήθελε να σώσει το πάρκο.

(18^η σκηνή, ο δήμαρχος της πόλης έρχεται στο πάρκο)

Αργά το απόγευμα, στο πάρκο έφθασε και ο δήμαρχος της πόλης. Όταν είδε τον κόσμο που είχε μαζευτεί, ζήτησε από τις μπουλντόζες να απομακρυνθούν και υποσχέθηκε ότι το πάρκο θα μείνει εκεί για τα παιδιά. Θα έβρισκαν αλλού χώρο για την πολυκατοικία.

(19^η σκηνή, ο φούρναρης θυμωμένος, βλέπει τον Ραούλ στην τηλεόραση)

Την ίδια ώρα, ο φούρναρης, που έψαχνε τον Ραούλ όλη μέρα, τον είδε στην τηλεόραση και του έπεσε όλο το αλάτι στη ζύμη! Έβγαλε την ποδιά του και έτρεξε θυμωμένος στο πάρκο.

(20^η σκηνή, ο φούρναρης μαλώνει τον Ραούλ)

Κι ενώ ο Ραούλ αγκαλιαζόταν με τη Σόφη και τους φίλους της για την επιτυχία τους, ένιωσε κάποιον να τον τραβά από το χέρι. Ήταν ο φούρναρης που δεν κρατιόταν! Άρχισε να του φωνάζει ξεχνώντας πως τον άκουγε ο κόσμος.

(21^η σκηνή, οι αστυνομικοί συλλαμβάνουν τον φούρναρη)

(22^η σκηνή, η δασκάλα της Σόφη μιλά για τα δικαιώματα των παιδιών και ο κόσμος τη χειροκροτεί)

Η δασκάλα της Σόφη, μόλις άκουσε ότι ο Ραούλ δουλεύει αντί να πηγαίνει σχολείο, κάλεσε τους αστυνομικούς που βρίσκονταν στο πάρκο. Αυτοί συνέλαβαν αμέσως τον φούρναρη. «Κανένα παιδί δεν πρέπει να εργάζεται! Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στη μόρφωση!», φώναξε και ο κόσμος τη χειροκρότησε.

(23^η σκηνή, η Σόφη και ο Ραούλ είναι διπλανοί στο σχολείο)

Την επόμενη μέρα, ο Ραούλ πήγε για πρώτη φορά σχολείο. Ήταν ο διπλανός της Σόφη.

(24^η σκηνή, η Σόφη και ο Ραούλ διαβάζουν στο παρκάκι, η πολύχρωμη πεταλούδα είναι εκεί)

Το απόγευμα, τα παιδιά πήγαν στο παρκάκι για να διαβάσουν παρέα τα αγαπημένα τους βιβλία. Μια πολύχρωμη πεταλούδα κάθισε στη μύτη του Ραούλ. Τα παιδιά έσκασαν στα γέλια!

Και φυσικά, έζησαν αυτοί καλά και εμείς; Τι λέτε; Καλύτερα άραγε;